CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-335/2026 Judecătoria Drochia, sediul Central
1-25110254-03-1r-16042026 Judecător: Lucia Grădinari

D E C I Z I E
În numele Legii

20 august 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Constantin Rusu în interesele inculpatului Captaciuc Roman, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 martie 2026 în cauza penală privind condamnarea lui:

Andreev Ruslan ***** a.n.*****, originar din Ucraina, domiciliat în *****, raionul *****, elev al gimnaziului „Vasile Bogdan" Saptebani cl. IX, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, cetățean al R. Moldova, anterior nejudecat;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal,

și

Captaciuc Roman, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în sa Șaptebani, raionul *****, elev al gimnaziului „Vasile Bogdan" Șaptebani, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, cetățean al R. Moldova, anterior nejudecat;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *01.08.2025 - 23.03.2026*;
În instanța de recurs: *16.04.2026 - 20.08.2026*.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 martie 2026, ***Captaciuc Roman*** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în centrele de detenție pentru minori şi tineri.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numindu-i lui Captaciuc Roman un termen de probațiune pentru corijare și reeducare, pe perioada de 1 (un) an.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, Captaciuc Roman s-a obligat să nu şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Prin aceiași sentință, ***Andreev Ruslan*** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în centrele de detenție pentru minori şi tineri.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numindu-i lui Andreev Ruslan un termen de probațiune pentru corijare și reeducare, pe perioada de 1 (un) an.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, Andreev Ruslan s-a obligat să nu şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Pînă la intrarea sentinței în vigoare, în privința lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan a fost menținută măsura preventivă - obligațiunea de nepărăsire a localității.

A fost admisă acțiunea civilă a reprezentantului legal al părții vătămate minore *****către Captaciuc Roman și Andreev Ruslan privind încasarea prejudiciului moral.

S-a încasat de la Lupușneac Viktoria în beneficiul lui *****suma de 20 000 (douăzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Captaciuc Svetlana în beneficiul lui *****suma de 20 000 (douăzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Lupușneac Viktoria și Captaciuc Svetlana în mod solidar în beneficiul lui *****suma de 3 500 (trei mii cinci sute) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a încasat de la Lupușneac Viktoria și Captaciuc Svetlana în mod solidar în beneficiul statului suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea rapoartelor de constatare.

Cerințele reprezentantului legal al părții vătămate minore *****către Captaciuc Roman și Andreev Ruslan privind încasarea prejudiciului biologic cauzat prin infracțiune, au fost respinse ca neîntemeiate.

Corpul delict: - un suport electronic de format CD-R - ce se află anexat la materialele cauzei penale, urmează a fi păstrat la cauza penală.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond *în fapt* a constatat că, ***Andreev Ruslan***, la data de 04 mai 2025, aproximativ la ora 16:00, aflându-se într-o poiană din fâșia forestieră amplasată pe teritoriul administrativ al sat. Șaptebani, raionul *****, adică într-un loc care, prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, dându-și seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, intenționat, din motive huliganice, încălcând ordinea publică şi exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, în comun și prin înțelegere prealabilă cu minorul Captaciuc Roman, l-au maltratat pe *****, a.n. *****, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp, prin ce i-au cauzat, în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 202527D0051 din 27.05.2025, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză sub ochiul drept cu trecere la pleoapa de sus, edem slab pronunțat pe proiecția osului zigomatic pe stânga, ce proieminează.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Andreev Ruslan întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - *huliganismul, adică acţiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârşite de două persoane.*

Captaciuc Roman la data de 04 mai 2025, aproximativ la ora 16:00, aflându-se într-o poiană din fâșia forestieră amplasată pe teritoriul administrativ al satului Șaptebani, raionul *****, adică într-un loc care, prin natura și destinația sa, este întotdeauna accesibil publicului, dându-și seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, intenționat, din motive huliganice, încălcând ordinea publică şi exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, în prezența mai multor persoane, în comun și prin înțelegere prealabilă cu minorul Andreev Ruslan, l-au maltratat pe ***** *****, a.n. *****, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp, prin ce i-au cauzat, în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 202527D0051 din 27.05.2025, vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză sub ochiul drept cu trecere la pleoapa de sus, edem slab pronunțat pe proiecția osului zigomatic pe stânga, ce proieminează.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Captaciuc Roman întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârşite de două persoane.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpații Andreev Ruslan și Captaciuc Roman au declarat personal prin înscris autentic că, recunosc săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs avocatul Constantin Rusu în interesele inculpatului Captaciuc Roman, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 23 martie 2026, emisă în privința acestuia în partea referitoare la pedeapsa aplicată şi acțiunea civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Captaciuc Roman în temeiul art. art. 54, 93 și 104 Cod penal, să fie liberat de răspundere penală, cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ conform prevederilor art.104 Cod penal. Încasarea de la reprezentantul legal al inculpatului minor Captaciuc Roman, Captaciuc Svetlana în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore *****suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest sentința din 23 martie 2026 să fie menținută fără modificări.

În motivarea recursului s-a invocat că deși instanța de fond a stabilit vinovăția minorului Captaciuc Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, aceasta nu a examinat în mod corespunzător posibilitatea liberării minorului de răspundere penală, cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ.

În acest sens, recurentul a invocat prevederile art. 54 și 104 Cod penal, precum și art. 483, 485 și 486 Cod de procedură penală, susținând că în privința lui Captaciuc Roman sunt întrunite condițiile pentru aplicarea acestora. Or, ultimul este minor, se află la prima abatere de natură penală, anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, este educat de mamă, se caracterizează pozitiv, și-a recunoscut vina și regretă sincer cele comise.

Totodată, apărarea a indicat lipsa circumstanțelor agravante și existența mai multor circumstanțe atenuante.

Prin urmare, s-a susținut că instanța de fond nu a individualizat în mod corespunzător situația minorului, personalitatea acestuia, condițiile de viață și

perspectivele sale de reeducare, deși aceste circumstanțe puteau justifica liberarea de răspundere sau de pedeapsă penală și aplicarea măsurilor cu caracter educativ.

Cu referire la latura civilă, apărarea a contestat și cuantumul prejudiciului moral de 20000 lei stabilit în sarcina reprezentantului legal al minorului, considerând că instanța nu a ținut cont de circumstanțele concrete ale cauzei, gradul de participație al fiecărui inculpat, comportamentul părții vătămate și consecințele produse.

Astfel, în opinia apărării, suma de aproximativ 5000 lei ar constitui o despăgubire rezonabilă și proporțională cu prejudiciul moral pretins.

În consecință, recurentul a solicitat reexaminarea soluției sub aspectul individualizării răspunderii minorului și aplicării dispozițiilor privind liberarea acestuia de răspundere/pedeapsă penală cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ**,** precum și reducerea cuantumului prejudiciului moral acordat părții vătămate.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul avocatului Constantin Rusu în interesele inculpatului Captaciuc Roman, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 martie 2026 în latura pedepsei și cea civilă, inclusiv prin extindere și în privința lui Andreev Ruslan, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

În corespundere cu prevederile art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. În limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal reține că prezenta cauză a fost examinată de instanța de fond potrivit procedurii prevăzute de art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, în condițiile alin. (3) al normei menționate.

Totodată, Colegiul constată că sentința instanței de fond nu este contestată sub aspectul situației de fapt reținute, al încadrării juridice a faptei sau al legalității procedurii simplificate de examinare a cauzei, criticile formulate în recurs vizând exclusiv individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Captaciuc Roman și stabilirea cuantumului prejudiciului moral.

În aceste condiții, examinarea prezentului recurs se limitează la verificarea legalității și temeiniciei sancțiunii penale stabilite de prima instanță și întinderea prejudiciului moral.

Cu titlu de terțio, Colegiul penal notează că potrivit art. 443 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza prin extindere şi cu

privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, având dreptul de a hotărî şi în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă.

Astfel, în limitele recursului declarat, Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului Captaciuc Roman, inclusiv prin extindere și față de Andreev Ruslan, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

În acest context Colegiul arată că, sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate (limite) și de ele trebuie să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei. Aceste limite sunt: minimum și maximum general sau cel special prevăzut pentru fiecare infracțiune în textul incriminator. Depășirea acestora, adică aplicarea eronată a legii în ceea ce privește stabilirea unei pedepse inexistente, servește motiv de casare.

Sub aspectul dat, Colegiul penal reține că inculpații au comis infracțiunea incriminată la data de 04.05.2025, Captaciuc Roman fiind născut la *****, respectiv la data comiterii infracțiunii având vârsta de 14 ani și 5 luni.

Concomitent, s-a stabilit că Andreev Ruslan este născut la *****, iar la data comiterii infracțiunii având vârsta de 15 ani și 9 luni.

În aceste condiții, se constată că Captaciuc Roman și Andreev Ruslan au comis infracțiunea în timpul minoratului.

Prin urmare, în privința lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, care stipulează că stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din ***maximul pedepsei***, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Subsecvent, Colegiul iterează că cauza penală de învinuire a lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Implicit, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că în speță pedeapsa maximă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani urma a fi redusă la jumătate în condițiile art. 70 alin. (3) Cod penal, obținându-se noua limită de pedeapsă fixă de 02 ani 06 luni, care urmează a fi reduse cu o pătrime în condițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, *pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni pînă la* 01 an 10 luni și 15 zile.

Consecvent, Colegiul penal reține că potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

La caz, Colegiul penal iterează că Captaciuc Roman și Andreev Ruslan au săvârșit infracțiunile în timpul minoratului, iar aceasta prin prisma dispozițiilor art. 79 alin. (1) Cod penal reprezintă o circumstanță excepțională, ce obligă instanța de judecată de a-le aplica inculpaților pedeapsa închisorii sub limita minimă prevăzută la sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume pe un termen de 3 (trei) luni.

În continuare, Colegiul penal notează că, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea dispozițiilor art. 90 sau 90^1 Cod penal.

La capitolul respectiv, Colegiul penal reține că acuzatorul de stat nu și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de fond în partea modalității de executare a pedepsei, din care motive se impune necesitatea menținerii modalității de executare a pedepsei stabilite inculpaților Captaciuc Roman și Andreev Ruslan.

Aderent, Colegiul penal reține că, potrivit art. 54 alin. (1) Cod penal, liberarea minorului de răspundere penală nu operează în mod automat ca efect al constatării vârstei minore, al caracterului pentru prima dată al infracțiunii sau al

caracterizării pozitive a acestuia, ci este condiționată de constatarea, în concret, a posibilității de corectare a minorului fără supunerea acestuia răspunderii penale.

Această concluzie rezultă și din practica judiciară a Curții Supreme de Justiție, potrivit căreia aplicarea art. 54 Cod penal este posibilă numai la întrunirea cumulativă a condițiilor referitoare la săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave și la constatarea posibilității de corectare a minorului fără atragerea acestuia la răspundere penală

Prin urmare, caracteristicile favorabile ale persoanei inculpatului, deși constituie circumstanțe relevante la individualizarea răspunderii penale, nu determină prin ele însele concluzia că scopul legii penale poate fi atins prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ.

Aceste circumstanțe urmează a fi examinate în coroborare cu natura și gradul prejudiciabil al faptei, modul și circumstanțele concrete ale săvârșirii acesteia, atitudinea inculpatului față de cele comise și necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi fapte prejudiciabile.

În speță, Colegiul penal constată că, deși Captaciuc Roman este minor, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, a recunoscut vinovăția și manifestă căință sinceră pentru cele comise, aceste circumstanțe au fost deja avute în vedere la individualizarea răspunderii penale și nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra că îndreptarea acestuia poate fi realizată fără aplicarea răspunderii penale. Or, art. 54 Cod penal presupune nu doar existența unor circumstanțe favorabile minorului, ci și o concluzie judiciară, întemeiată pe circumstanțele concrete ale cauzei, că acesta nu necesită supunerea unei răspunderi penale pentru a fi corectat.

Prin urmare, în lipsa unei asemenea concluzii, aplicarea art. 54 Cod penal ar avea un caracter pur formal.

În aceeași ordine de idei, faptul că art. 104 Cod penal prevede măsuri de constrângere cu caracter educativ nu înseamnă că aplicarea acestora este obligatorie ori că acestea trebuie dispuse ori de câte ori inculpatul este minor. Or, potrivit jurisprudenței CSJ, asemenea măsuri pot fi aplicate în măsura în care, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, acestea sunt apte să asigure corectarea și reeducarea minorului *(a se vedea în sensul dat decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-371/2021 din 21 aprilie 2021).*

În consecință, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a procedat corect prin neaplicarea prevederilor art. 54 Cod penal, întrucât circumstanțele personale favorabile ale lui Captaciuc Roman nu sunt suficiente pentru a concluziona asupra posibilității corectării acestuia fără atragerea la răspundere penală, în condițiile în care din conținutul referatului presentințial de evaluare psihologică a personalității bănuitului Captaciuc Roman se deduce că deși

ultimul nu dispune de antecedente penale și contravenționale, au fost anterior semnalizate comportamente de natură disciplinară și abaterii de la conduita normativă, care se înscriere într-un model incipient de conduită problematică, care impune monitorizare continuă și intervenții educative adecvate pentru prevenirea escaladării comportamentului deviant.

Totodată, în ceea ce privește art. 93 Cod penal, Colegiul penal reține că această normă reglementează liberarea minorului de pedeapsa penală**,** fiind distinctă de liberarea de răspundere penală prevăzută de art. 54 Cod penal.

În acest sens, CSJ în hotărârea nr.39 din 22.11.2004, cu privire la practica judiciară în cauzele penale privind minorii, a statuat cu titlu de principiu că art. 93 Cod penal presupune aprecierea dacă, la momentul pronunțării sentinței, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, inclusiv prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ.

Prin urmare, nici sub acest aspect Colegiul penal nu identifică temeiuri suficiente pentru a concluziona că scopul răspunderii penale și al prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni poate fi realizat exclusiv prin aplicarea unei măsuri de constrângere cu caracter educativ.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal apreciază solicitarea apărării privind liberarea lui Captaciuc Roman de răspundere penală, în temeiul art. 54 Cod penal, cu aplicarea măsurilor prevăzute de art. 104 Cod penal, precum și liberarea de pedeapsă în temeiul art. 93 Cod penal, ca fiind neîntemeiată.

Distinct, verificând în limitele recursului declarat de avocatul Constantin Rusu în interesele inculpatului Captaciuc Roman în latura stabilirii cuantumului prejudiciului moral, inclusiv prin extindere și față de Andreev Ruslan, Colegiul penal notează că potrivit art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Potrivit art. 2037 alin. (1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele

în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum şi statutul social al persoanei vătămate. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.

La acest capitol, Colegiul penal subliniază că instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal şi familial, onoarea, demnitatea şi reputația profesională etc.); - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Corespunzător, instanța de recurs evidențiază că fiecare persoană care pretinde că a suferit este în drept să-şi estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret.

Astfel, caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Totodată, pe lângă gravitatea prejudiciului moral ce trebuie luată în seamă pentru stabilirea despăgubirii, trebuie să se analizeze și un al doilea criteriu, cel al echității. Or, dacă gravitatea prejudiciului moral este mare, și despăgubirea ce trebuie acordată trebuie să fie una substanțială. Despăgubirea trebuie să fie una justă, rațională, echitabilă, adică în așa fel stabilită încât să asigure efectiv o compensație suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului moral suferit.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatând în repetate rânduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență

a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu şi a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă *(cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie *****).*

Mai mult, în cauzele *Danev împotriva Bulgariei şi Iovtchev împotriva Bulgariei* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în esență încălcarea Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, după ce a considerat că abordarea formalistă a instanțelor naționale, care atribuiseră reclamantului obligația de a dovedi existența unui prejudiciu moral cauzat de fapta ilegală prin dovezi susceptibile să confirme manifestări externe ale suferințelor lui fizice sau psihologice, avuseseră ca rezultat privarea reclamantului de despăgubirea pe care ar fi trebuit să o obțină.

În acest sens, Colegiul penal notează că odată cu stabilirea vinovăției lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan în comiterea vătămărilor corporale neînsemnată, părții vătămate minore, ***** în mod inevitabil a suferit un prejudiciu moral, manifestat prin suferințele fizice și psihice pe care le-a îndurat sau eventual mai trebuie să le îndure.

În asemenea situație, întrebarea nu este cu privire la existența prejudiciului moral, ci a întinderii acestuia.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret, de importanța relațiilor sociale lezate prin infracțiune.

Subsidiar, Colegiul penal remarcă că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Art.41 din Convenita Europeană a Drepturilor Omului definește noțiunea de „*reparație echitabilă*” şi se aplică atât pentru prejudiciile materiale, cât şi pentru cele morale.

Prin urmare, dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al Înaltei Părţi Contractuale nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.

Din aceste considerente, Colegiul penal concluzionează că cuantumul prejudiciului moral stabilit de instanța de fond în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei, în sarcina fiecărui reprezentant legal al inculpaților minori, nu corespunde în mod proporțional gravității și consecințelor vătămării produse părții vătămate minore. Or, din materialele cauzei rezultă că leziunile cauzate au

fost apreciate ca fiind neînsemnate, iar consecințele prejudiciabile survenite nu justifică acordarea unei despăgubiri într-un asemenea cuantum.

Prin urmare, la determinarea cuantumului prejudiciului moral instanța de fond urma să țină cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate de partea vătămată, de natura și intensitatea consecințelor produse, de gradul de vinovăție al făptuitorilor, precum și de principiile echității și proporționalității, astfel încât despăgubirea acordată să reprezinte o compensație echitabilă pentru prejudiciul efectiv suferit, fără a se transforma într-o sancțiune disproporționată.

În aceste condiții, Colegiul penal apreciază că suma stabilită de prima instanță urmează a fi redusă pînă la limita de 10 000 (zece mii) lei, de la fiecare reprezentant legal al inculpaților minori, ca fiind disproporționată în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și consecințele prejudiciabile efectiv constatate.

La caz, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât micșorarea cuantumului pedepsei sub formă de închisorii, prin aplicarea unei pedepsei sub minimul prevăzut de lege prin prisma dispozițiilor art. 79 Cod penal, cât și menținerea dispozițiilor referitoare la modalitatea de executare a pedepsei, nu agravează situația inculpaților Captaciuc Roman și Andreev Ruslan.

Or, potrivit practicii constante al Curții Supreme de Justiție prin agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicare a unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide că recursul avocatului Constantin Rusu în interesele inculpatului Captaciuc Roman urmează a fi admisă, inclusiv prin prisma art. 409 alin. (2) în coroborare cu art. 443 Cod de procedură penală, prin extindere în privința lui Andreev Ruslan, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura pedepsei și a acțiunii civile, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, și cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul avocatului Constantin Rusu în interesele inculpatului Captaciuc Roman, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 martie 2026, se admite, inclusiv prin prisma art. 409 alin. (2) în coroborare cu art. 443 Cod de procedură penală, prin extindere în privința lui Andreev Ruslan, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura pedepsei și acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se stabilește lui Captaciuc Roman, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 martie 2026, cu aplicarea art. 70 alin. (3) Cod penal în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) și art. 79 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) luni.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Captaciuc Roman, prin prezenta decizie, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

În temeiul art. 90 alin. (6) pct. a), b) Cod penal, inculpatul Captaciuc Roman se obligă ca în perioada de probațiune fixată, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de aceasta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Se stabilește lui Andreev Ruslan, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 martie 2026, cu aplicarea art. 70 alin. (3) Cod penal în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) și art. 79 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) luni.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Andreev Ruslan, prin prezenta decizie, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

În temeiul art. 90 alin. (6) pct. a), b) Cod penal, inculpatul Andreev Ruslan se obligă ca în perioada de probațiune fixată, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de aceasta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Controlul asupra comportării lui Captaciuc Roman și Andreev Ruslan în perioada de probațiune şi executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestora.

Se încasează din contul reprezentantului legal al inculpatului minor Andreev Ruslan, Lupușneac Viktoria în beneficiul lui *****suma de 10000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează din contul reprezentantului legal al inculpatului minor Captaciuc Roman, Captaciuc Svetlana în beneficiul lui *****suma de 10000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 23 martie 2026 în latura recuperării cheltuielilor judiciare, a respingerii pretenției privind repararea prejudiciului biologic, precum și a soluționării chestiuni privind corpurile delicte, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**